

[Jensen-Broby.]

Betingelsen for at opnaa Tilskud er, at man hurtigst muligt indsender Andragende derom til Kommunalbestyrelsen. Fristen er sat til Udgangen af December Maaned. Det er ikke lang Tid, men jeg forstaaer, at denne Frist er sat for hurtigst muligt at faa Arbejde i Gang, og derfor er jeg indforstaaet med, at Tidsfristen er saa knap. Der er jo givet Bemyndigelse til Indenrigsministeren til i særlige Tilfælde at kunne forlænge den, hvis det skulde være nødvendigt, men jeg er fuldt ud klar over, at jo hurtigere man kan faa Gang i det, og jo knappere man sætter Fristen, des mere Sandsynlighed er der for, at man kan faa dette Arbejde udført, naar der mest trænges til Beskæftigelse; navnlig skal Varmeisoleringsarbejderne helst i Gang saa hurtigt, at man allerede i Vinter kan spare paa det Brændsel, vi har saa lidt af.

Efter § 4 skal Tilskuddet ikke regnes for skattepligtig Indkomst, og selvfølgelig kan man heller ikke sætte det paa Ejendomsregnskabs Udgiftsside og derved faa Nedsættelse i Skat, de to Ting følger af hinanden.

Ifølge § 3 er Ministeren bemyndiget til at overføre ubenyttede Beløb fra det ene Omraade til det andet og til at udskyde de mindst egnede Arbejder blandt de senest anmeldte, hvis det skulde vise sig, at der er for faa Penge. Det var dertil, jeg sigtede med, hvad jeg sagde straks, at man, hvis det skulde vise sig, at man har beregnet for lidt Landet over til de mange Stationsbyer, da kan overføre Beløb fra Hovedstaden og Provinsbyerne.

Vedrørende § 5, der omhandler de 10 Mill. Kr., inden for hvilket Beløb der kan ydes Laan til Finansiering af Udgifterne ved Varmeisoleringsarbejder og andre Bygningsforbedringer, er der flere Ting, jeg er glad ved: for det første, at Laanene skal udbetales kontant uden Kursfradrag eller Fradrag af nogen som helst Art, og dernæst, at Laanet, der ikke maa overstige 35 pCt. af den godkendte Udgift, og som sikres ved Panteret inden for 90 pCt. af Ejendoms skyldværdien, har Panteret *efter* de i Ejendommen indestaaende Prioriteter. Vi har nu saa mange Gange fra Kredit- og Hypotekforeninger hørt Beklagelser over, at det offentlige skyder den ene Panteret efter den anden ind foran deres Laan, og de har derfor været meget forsigtige med at gaa op med Laanene. Her er man altsaa gaaet den rigtige Vej og har givet Laanet Pant efter de indestaaende Prioriteter; derved forringer man ikke Mulighederne for Kredit og Hypo-

thekforeningerne og Bankerne — jeg tænker selvfølgelig kun paa de Tilfælde, hvor Bankerne har Pant i Ejendommen. Jeg er glad ved denne Bestemmelse og ved Bestemmelsen i § 6 om Frihed for Stempel- og Tinglysningsafgift.

§ 7 angaaende Fremskaffelse af Midlerne er der ingen Grund til at beskæftige sig med; der kommer et senere Lovforslag derom.

Jeg er glad ved Bestemmelsen i § 8 om, at Kontrollen med Udførelsen af disse Arbejder henlægges til Kommunalbestyrerne. De kan bedst føre den Kontrol. Jeg forstaaer, hvorfor der med Hensyn til Bebyggelser paa Landet er sat den Grænse, at der maa være mere end 1 000 Indbyggere. Man mener, at Kommuner af den Størrelse i Almindelighed har teknisk Hjælp i sin Administration, saa at de let kan føre Kontrollen, og skulde det vise sig, at en Kommune hverken har Stadskonduktører eller Stadsingeniører eller Bygningsingeniører, eller hvad det hedder, vil der altid være en dygtig Haandværker, som Sogne- eller Byraadet vil kunne vælge ind i et Udvalg, der kan føre Kontrollen paa en effektiv og god Maade og saaledes, at der ikke bliver unødvendige Udgifter for det offentlige.

Ifølge § 9 er Indenrigsministeren bemyndiget til efter Forhandling med Handelsministeren at forbyde Anvendelsen af visse Materialer ved de Arbejder, hvortil der ydes Støtte efter Lovforslaget. Jeg forstaaer daarligt, at det er nødvendigt at give en saadan Bemyndigelse. Indenrigsministeriet har vel sine Grunde til at ønske en saadan Bestemmelse, men det drejer sig her først og fremmest om Reparationsarbejder, Hovedreparationer, selv om ogsaa enkelte Nybygninger kan komme med, altsaa i Hovedsagen det lille Byggeri, og dertil vil der ikke være stærk Brug for Materialer, som man ikke har i Landet. Materialet, der skal bruges til de her omhandlede Arbejder, kan det maaske ogsaa være vanskeligt at faa indført, det tvivler jeg ikke om, men det havde dog vist ikke været nødvendigt at have denne Bemyndigelsesparagraf. Naturligvis gør den heller ikke saa megen Skade, naar den bliver brugt med Fornuft og man ikke griber ind, hvor der ikke er Brug for den.

§ 10 indeholder den Bestemmelse, at Loven af 2. August 1940 om midlertidig Begrænsning i Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom ikke skal være til Hinder for Tinglysning af Laan, der ydes til Dækning af Udgifterne ved de her om-